

**Behçet Çelik'in "Dünyanın Uğultusu" adlı romanından sonra okuduğum ikinci romanı Sınıfın Yenisi, ilkgençlik çağı uğultularını başarıyla duyuruyor okuruna.**

❑ Mavisel YENER

**G**enç okurlar Behçet Çelik'le ilk kez karşılaşmıyor. Yazar, Gençlere Çağdaş Türk Edebiyatından Öyküler-1 Dikkat! Kırılacak Eşya (Günışığı Kitaplığı) adlı derlemede Soğuk Bir Ateş adlı öyküsüyle merhabalamıştı gençleri. Sınıfın Yenisi, bir yerde yeni olmanın yaşattığı duygularla baş etmeye çalışırken, ilkgençlik girdabında kendini var etmeye çabalayan Emre'yle tanıştığımız bizi.

İlkgençlik çağının zorlu bir dönemini yaşayan Emre hiç de girişken biri değil. Ah, babasına azıcık benzese, onun gibi olsa, insanlarla hemen samimiyet kurabilse... O zaman tanımadığı kızların bile yanına gidip konuşabilir. Birkaç yıldır cumartesi sabahları gitar kursuna gidiyor Emre. Çoğu zaman annesi ve babası onu kurs-tan alıyor, sonra da birlikte geziyorlar. Eskiden pek sevdiği bu cumartesi gezilerini artık sevmeye başlamış. Bir sorunu daha var; o artık bazı şeyleri yaparken izin almak istemiyor. "İzin ne kelime, şunu bunu yapağım demek bile zoruna gidiyordu. Ne yapacaksa yapardı, onları ne ilgilendirirdi." (s. 32)

Emre'nin içindeki gezegeni kaplayan düşler öyle çok ki. Bir gün uzak ülkelere gitmek, oralarda kalabalıklara karışmak, liseyi bitirip ardından üniversiteye gitmek, iyi gitar çalmak, top oynamak, İspanya'ya gitmek... Babasının, sınav sonuçları açıklandığında yaptığı espri yakasını bir türlü bırakmıyor. "Sen de mahalle mektebine gidersin oğlum." Düz liseye gitmeyi bir yenilgi gibi görüyor. Bu yenilgiyi ailesi de onun gibi dirençle karşılasa ya! Aslında ailesi "hiç önemi yok" diyerek onu daha çok sinirlendiriyor. Oysa Emre onların bu konuda daha içtenlikli davranmasını istiyor, "önemi var" deseler, kızsalar, üzülse, umurlarında değilmiş gibi davranmasalar...

Emre'nin yeni okuluna, yeni arkadaşlara alışması hiç de kolay değil. Üstelik, daha ilk günlerde aralarında soğukluk giriyor çoğuyla. Yalnızca Arda ile arası iyi. Emre'nin okulda arkadaş



edinmesi, Arda isminde birinden söz etmeye başlaması ailesini sevindiriyor. Bununla kalsa iyi, Arda'yı meşgul etmeye başlıyorlar. Öyle ya, oğulların arkadaşlık ettiği çocuk kimdir, nedir, ailesi nasıldır, nerede yaşarlar? "Anne babasının, okuldaki en iyi arkadaşının nasıl biri olduğunu öğrenmek istemelerinde canını sıkan bir şey vardı." (s. 46) Emre, onların Arda ile ilgili sorularına sinirleniyor, bunu güvensizliklerinin ifadesi gibi algılıyor. Aslında, Emre de Arda'nın yaşadığı ortamı ve ailesini merak etmeye başlıyor. Emre ve Arda'nın arkadaşlığı, okuru birden fazla bakma biçimine davet ediyor.

Emre, Arda ve ailesinin yaşadığı yeri görünce, onun ailesiyle tanışınca hayatını sorgular. Behçet Çelik okurları, iyi bilir ki, Çelik'in kimi öykülerinde kahramanlar kendilerini tanımak için diğeriye tutarlar aynayı. (Örneğin Dügün Biraşanesi'ndeki çoğu öyküde böyledir.) Bu romanda da yazar aynı yaklaşımı sergiler. Emre, kendisi bile fark etmese de, ailevi ilişkilerini yeniden gözden geçirir. Arda'nın evde ve okulda ki davranışlarını büyüteç altına alır. Onun aslında kendinden ne denli farklı biri olduğunu ayırır. Arda ile niçin bu denli iyi anlaşabildikle-

**OKUMA**

# Behçet Çelik gençlere ses veriyor...

rini pek de çözemez. Arda'nın sınıftaki diğerleriyle de, onunla da iyi geçinmesine anlam veremez. "Arda'nın yine o zibidilerle harala gürele şakalaştığı bir gün, onlarla muhabbetten ne zevk aldığını sordu." (s. 60) Arda'nın verdiği yanıt Emre'yi kırar. O noktadan sonra Emre okulda kendini daha da yalnız duyumsar. Hayatın, söylemeyi tasarlayıp söyleyemediği cümlelerden ibaret olduğunu düşünmeye başlar.

Başlamak adına Arda'nın izlediği yol, onun kendini yazarak ifade edebilen bir genç olduğunun kanıtıdır; çünkü Arda, Emre'ye bir mektupla duygularını aktarmıştır. Romanın bundan sonrasında Emre'nin kendini tanıma serüveni hızlanacak, iç çatışmaları çoğalacaktır. Kendindeki değişimlerin aslında evrenin bir yansıması olduğunu fark etmesi en büyük buluşu olacaktır. "...dünyanın kimseye sezdirmeden değişmekte olduğunu fark etti birden. Evet, yalnızdı, yapayalnızdı; ama bu durum dünyanın güzelleşmesine engel olmuyordu." (s. 106) Emre bu keşfinden sonra, çok sevdiği müziğe daha da yakın hisseder kendini. İçsel yolculuklarında müziğin yoldaşlığını arar. "Bildiyi şarkıları bırakıp, bilmediği şarkıların içinde de geçirmeye başladı günlerini." (s. 108) Emre'nin müzik, Arda'nın edebiyat ile kendilerini ifade edebilmeleri metnin içeriksel bütünlüğü açısından da dikkat çekicidir.

Emre ve Arda'nın dostluğu ikisini de büyütürken ilkgençlik aşkları da romanda kendine yer bulur. İlk heyecanlar, dillendirilemeyen duygular, bakışmalar, yanıtız sorular, ilkgençlik aşkına ait ne varsa, hepsi işte... Karşıtlıklar ve çatışmalar, kitabın sürprizli sonu, okurlar için şartırcı olacak. Beklenmeyen gelişmelerin ne-

ler olduğunu anlatmaya hiç yetimim yok!

Köprü kitaplar dizisinin editörü Semih Gümüş, roman için yazdığı önsözde diyor ki; "Behçet Çelik'in Sınıfın Yenisi'ndeki dilinin dingin, yumuşak, alçak sesli anlatımını da önemsiyorum. Aynı anlayıştaki diyalogları kullanırken, o diyalogların, yazdığı romanın önemli olanakları arasında olduğunu biliyor. Bunlar aynı zamanda, bir edebiyat metninin nasıl okunması gerektiğini dert edinen genç okurların önünde açılan olanaklardır." (s. 8)

Romanda Emre'nin babasıyla olan ilişkisi romanın derin sularına inebilen okurlar için önemli. Emre bir yandan babasına kızarken öte yandan "babası gibi" olmaya, ona benzemeye çalışıyor. Kendi elbette bu çelişkinin farkında değil. Babasını çok sevmesine karşın, sevgisini gösterme biçimi de arkadaşlarınınkinden farklı.

"Babasına sarılıp öpebilen çocuklardan olsaydı, sarılırdı babasına, ama böyle alışkanlıkları olmamıştı. Zaten bu gibi baba oğullar reklamlarda falan oluyordu." (s. 72) İlkgençlik romanlarının daha çok genç kızların bakış açısını yansıtmalarına ve onların anneleriyle olan ilişkilerinin anlatılmasına alışık olan okurlar için, baba-oğul ilişkisine tutulan bu büyüteçten görünenler ilginç gelecek.

Sınıfın Yenisi, gençleri ve yetişkinleri ortak paydada buluşturmayı başaran bir yapıt. Behçet Çelik'in gençlere ses vermeye devam etmesini dilerim. ■

[www.maviselyener.com](http://www.maviselyener.com)  
[sihiridegnekcumhuriyet@gmail.com](mailto:sihiridegnekcumhuriyet@gmail.com)

**Sınıfın Yenisi (Köprü Kitaplar Dizisi), Behçet Çelik, Günışığı Kitaplığı, 155 s, 2011, 14+**